

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 17 Ἰουλίου 1923

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 194

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νομοθετικά διατάγματα

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Νόμου 393 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας τοῦ ἔτους 1901 «περὶ ὀριστικοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Κοινοφελούς Ταμείου Κρήτης» καὶ τοῦ Β. διατάγματος τοῦ 1917..	1
Περὶ διαθέσεως ἐγκαταλειφθέντων ἐν Μακεδονίᾳ Συμμαχικῶν καὶ Γερμανοβουλγαρικῶν πολεμικῶν ὄπλων.....	2
Βασιλικά διατάγματα	
Περὶ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Φυλακῶν.....	3
Περὶ ἀνασυγκροτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς κατάρτισιν σχεδίου Ποινικοῦ κώδικος καὶ Ποινικῆς Δικονομίας.....	4
Περὶ ἀντικαταστάσεως ἀρθρων τινῶν τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1921 Β. Δ. «περὶ συνθέσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν κλπ.	5
Περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ παρὰ τῆ Ἰπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Τμημάτων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.....	6
Περὶ ἀνακρίψεως ὡς Βυζαντινῶν Μνημείων τῶν ἐν τῇ ὑπαίθρῳ Ἀττικῆς Ναῶν, κτισθέντων πρὸ τοῦ 1830.....	7
Περὶ προσθήκης καὶ ἄλλης τάξεως εἰς σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.....	8
Περὶ ἰδρύσεως, καταργήσεως καὶ ὑποβιβασμοῦ δημοτικῶν σχολείων..	9
Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Ν. διατάγματος «περὶ τρόπου ἀποξηράνσεως σταυρίδος ἐν Κρήτῃ».....	10
Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Ν. διατάγματος περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων εἰς τὰς περιφερείας τῶν Νομῶν Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Ἀρτης, καὶ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ».....	11
Περὶ διορισμοῦ μελῶν τῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Στρατιωτικῶν Λεσχῶν.....	12
Διύρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ἀπὸ 24 Μαΐου ἐ.σ. Β. διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 2133 περὶ συστάσεως κλάδου τηλεφωνητῶν ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ».....	13

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νόμου 393 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας τοῦ ἔτους 1901 «περὶ ὀριστικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Κοινοφελούς Ταμείου Κρήτης» καὶ τοῦ Β. διατάγματος τοῦ 1917.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 1 τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἀρθρον 3 τοῦ νόμου 393 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἔτους 1901 «περὶ ὀριστικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Κοινοφελούς Ταμείου Κρήτης» καὶ τὸ Β. διάταγμα ἔτους 1917 «περὶ αὐξήσεως εἰς τὸ διπλάσιον τῶν παρὰ τοῦ Κοινοφελούς Ταμείου παρεχομένων ἐνυποθήκων δανείων» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς :

«Τὸ δι' ἕκαστον τῶν ἐνυποθήκων δανείων ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς τέσσαρας χιλιάδας δραχμᾶς, τὸ δὲ εἰς ὑποθή-

κην τιθέμενον κτήμα πρέπει νὰ ἔχη ἀξίαν τριπλασίαν τοῦλάχιστον τοῦ χορηγομένου δανείου.

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν δύναται νὰ αὐξηθῇ μέχρι τοῦ διπλασίου ἢ καὶ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κοινοφελούς Ταμείου Κρήτης».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 11 Ἰουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γουνατάς

Τὰ Μέλη

Μ. Μίσιος, Γ. Παπανδρέου, Κ. Γόντικας, Γ. Καφινιάς, Α. Χατζηκυριακός, Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δεξιιάδης, Κ. Βούλγαρης.

(2)

Περὶ διαθέσεως ἐγκαταλειφθέντων ἐν Μακεδονίᾳ Συμμαχικῶν καὶ Γερμανοβουλγαρικῶν πολεμικῶν ὄπλων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγραφον τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ Ἰπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διαθέσῃ, συμφώνως τοῖς κειμένοις νόμοις, ἐξαίρεσις τῶν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος μνημονευομένων περιπτώσεων, τὰ ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν καὶ Γερμανοβουλγαρικῶν στρατευμάτων ἐγκαταλειφθέν κατὰ τὸ ἔτος 1918 παντοειδῆς πολεμικῶν ὄπλων, ἀνήκον κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Κράτος καὶ διακατεχόμενον ὑπὸ τούτου ἢ καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν, ἀλλ' αὐχὶ νομίμως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

Θεωρεῖται ὡς νομίμως κατεχόμενον ὑπὸ ἰδιωτῶν τὸ ἐκ κινητῶν ἀπαρτίζομενον συμμαχικῶν ὄπλων, τὸ ὁποῖον περιήλθεν ταύτως ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τῶν Συμμαχικῶν Ἀρχῶν, δυνάμει πωλητηρίων γενομένων πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Στρατοῦ καταλήψεως τῶν τομῶν, ἐν οἷς τὰ ὄπλα ταῦτα ἤσαν κατασπαρμένα. Πᾶν δὲ ἄλλο ὄπλον εὑρισκόμενον εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν θεωρεῖται ὡς ἀνήκον εἰς τὸ Κράτος.

Άρθρον 3.

Ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ὕλικου, τὸ εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν ὑπάρχον ἀναγνωρίζεται ὡς ἀνήκον νομίμως εἰς τοὺς κατόχους αὐτοῦ, ἐὰν οὗτοι ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ὀριζομένης διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, δηλώσωσι τοῦτο καὶ συγχρόνως παραδώσωσιν εἰς τὸ Κράτος τὸ 1)3 τοῦ ἐν λόγῳ ὕλικου εἴτε εἰς εἶδος εἴτε εἰς χρῆμα.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς χρηματικῆς ἀξίας τοῦ 1)3 τοῦ ὕλικου γενήσεται ὑπὸ ἐκτιμητικῆς Ἐπιτροπῆς ὀρισθησομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀποφαινομένου τελεσθῆναι ἐν περὶπτώσει ἀντιρρήσεων ἐκ μέρους τῶν κατόχων τοῦ ὕλικου.

Κάτοχοι ὕλικου οἵτινες δὲν ἤθελον δηλώσει καὶ παραδώσει εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ὡς ἄνω ὀριζόμενον ποσοστὸν, τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ὀρυμδίου Στρατοδικείου μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ τῶ πολὺ μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 10 χιλιάδων δραχμῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας.

Άρθρον 4.

Αἱ παρὰ τῶν ἡμετέρων Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν μετὰ ἐργολάβων συναρθεῖσαι συμβάσεις, δι' ὧν παρεργασίαι εἰς τοὺς τελευταίους ποσοστὸν ἐκ τῶν περισυλλεγομένων ὕλικῶν, ἀκυρωθεῖσαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὡς παρηνόμως ἐνεργηθεῖσαι, θεωροῦνται, μὲν ἔγκυροι, ἀλλὰ συνεπαγόμεναι ἔννομα ἀποτελέσματα μόνον διὰ τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀκυρώσεως τῶν περισυλλεγῶν ὕλικῶν.

Οἱ ἐργολάβοι οὗτοι, πρὶν ἢ λάβωσι τὸ ὡς ἄνω ὀριζόμενον αὐταῖς ποσοστὸν, δεόν νὰ δηλώσωσι ρητῶς παρῆλθῆσιν ἀπὸ πάσης ἀξιώσεως τῶν ἔννομα τοῦ Δημοσίου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος διὰ διαταγῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Μ. Μίσσιος, Γ. Παπανδρέου, Κ. Γόντικας, Γ. Κοφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Λ. Σκελλαρόπουλος, Γ. Σιδερῆς, Α. Δοξιάδης, Κ. Βούλγαρης.

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν Φυλακῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ άρθρα 7 καὶ 8 τοῦ νόμου Γ'243' τοῦ 1911 (περὶ ὀργανώσεως τῶν Φυλακῶν τοῦ Κράτους), ὡς ὁμοῦ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 160, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασισαμέν καὶ διατάσσόμεν

Γενικαὶ διατάξεις.

Άρθρον 1.

Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῆς διευθυνοῦσης τοῦ Καταστήματος Ἀρχῆς, εἴτε κρατοῦνται ὡς ὑπόδικοι, εἴτε ὡς κατάδικοι.

Οἱ κρατούμενοι ὀφείλουσι τελεῖαν ὑπακοήν καὶ ἀπόλυτον σεβασμὸν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ καταστήματος καὶ συμμόρφωσιν πρὸς τοὺς κανόνας τοὺς διέποντας τὸν τρόπον τῆς παρ'

αὐτῶν ἐκτίσεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς ἢ τῆς διαταχθείσης προφυλακίσεως.

Ἀμα τῇ εἰσόδῳ καταδίκου ἢ υποδίκου εἰς τὴν φυλακὴν, ἐπισκέπτεται τούτον ἰατρὸς καὶ ἐξετάζει αὐτὸν ἐπιστημονικῶς. Μετὰ ταῦτ' ἐκπέττει ἢ κόμην αὐτοῦ, ἔφυρξεται καὶ ὑπαβάλλεται εἰς λουτρὸν καθαριότητος. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς τοῦ πάς κρατούμενος ὑποχρ οὔται νὰ ἐφυρξεται δις τῆς ἑβδομάδος καὶ νὰ κόπη τὴν κόμην του ἀπὸς τοῦ μηνός.

Άρθρον 2.

Αἱ ὄραι ἐγέρσεως καὶ κατακλίσεως τῶν κρατούμενων ὀρίζονται ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους εἰδικῶς δι' ἐκάστην φυλακὴν, παρὰ τοῦ διευθυνοῦτος μὲν ἂν πρόκειται περὶ ὀργανωμένης φυλακῆς, παρὰ τῆς Ἐφορείας δὲ ἂν πρόκειται περὶ μὴ ὀργανωμένης τοιαύτης.

Ἀμα δοθῆ τὸ σύνθημα τῆς ἐγέρσεως, οἱ κρατούμενοι ἐγείρονται, πλύνουσι τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον, τακτοποιοῦν τὴν κλίνην καὶ τὰ σκεπάσματα αὐτῶν καὶ καθαρίζουσι τὸν θάλαμον ἢ τὸ κελλίον, εἰς ὃ κοιμοῦνται.

Ἡ γενικὴ καθαριότης τοῦ Καταστήματος ἀνατίθεται παρὰ τῆς διευθυνοῦσης Ἀρχῆς εἰς τοὺς καλλιτέρους ἐκ τῶν ἐχόντων πρὸς ἑκπαιδὸν μικρὸν ὑπόλοιπον ποινῆς καταδίκους ἐπὶ τῇ παρ' αὐτοῖς, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, καθοριζομένη ἀμοιβῇ. Εἰς ἃς φυλακὰς ἔχει ὀργανωθῆ ἐργασία καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας, οἱ κατάδικοι ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν ἔγερσιν μεταβαίνουσιν εἰς τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν πρὸς ἔναρξιν τῆς ἐργασίας. Αἱ ὄραι τῆς ἐργασίας ὀρίζονται ἀπὸ 7—9 ἡμερησίως, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους καὶ κατανέμονται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς φυλακῆς ἢ τῆς Ἐφορείας δι' εἰδικῶν μηχανισμοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀρίζονται αἱ ὄραι τοῦ περιπάτου τῶν ἐργαζομένων, τοῦ φαγητοῦ καὶ τῆς κατακλίσεως.

Άρθρον 3.

Ὁ κρατούμενος δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ὀρισθεῖσαν εἰς αὐτὸν θέσιν ἢ ἀσχολίαν, ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ φύλακος.

Κρατούμενοι, οἵτινες διέρχονται τὴν ἡμέραν ἐντὸς ἐργαστηρίων ἢ ἄλλων χώρων, δὲν δύναται κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τοὺς θαλάμους ἢ τὰ κελλία αὐτῶν, ἂνευ εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ ἐπόπτου ἢ ἀρχιφύλακος.

Άρθρον 4.

Ἡ σιωπὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς κρατούμενους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας, τοῦ φαγητοῦ, τοῦ περιπάτου, τῆς θείας λειτουργίας, πλὴν τῶν ὡρῶν τῆς ἀναπαύσεως. Οἱ κρατούμενοι, προκειμένου περὶ ἐργασίας, ἀπευθύνουσι τὸν λόγον εἰς ἄλλους συναδέλφους τῶν μόνον σχετῶς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς καὶ τότε χαμηλοφώνως καὶ ἐν πλήρει συντομίᾳ. Κρατούμενοι, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὸν προσπαθῶν τοῦ Καταστήματος, ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι προηγουμένως τὴν σχετικὴν ἄδειαν δι' ἀνυψώσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς.

Άρθρον 5.

Οἱ ἐργαζόμενοι κατάδικοι, προκειμένου περὶ ὀδηγιῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν ἐκτελουμένην παρ' αὐτῶν ἐργασίαν, ἀπευθύνονται πρὸς τὸν τεχνουργόν, ὅπου ὑπηρετοῦσι τοιοῦτοι, ὀφείλουσι τελεῖαν ὑπακοήν εἰς τὰς ὀδηγίας αὐτοῦ.

Κατάδικοι, εἰς οὓς ἔχει ἀνατεθῆ ἡ ἰδίασκαλία τέχνης εἰς ἄλλους κατάδικους ἢ ἑπιτήρησις τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ συμπεριφέρωνται μὲ καλὸν τρόπον πρὸς τούτους καὶ προσπαθῶσι νὰ διδάσκωσι τούτους καὶ νὰ καθοδηγῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν.

Άρθρον 6.

Οἱ κρατούμενοι ὀφείλουσι νὰ συμπεριφέρωνται εὐγενῶς πρὸς τοὺς συντρόφους αὐτῶν, ἀπαγορεύεται δὲ νὰ ἀπαιτῶσι παρ' οἰουδήποτε ἐκ τούτων καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τροφὰς ἢ ἄλλα ἀντικειμένα οἰουδήποτε εἶδους.

"Άρθρον 7.

Πάντες οι κρατούμενοι υποβάλλονται εις έρευναν κατά την εισοδον αυτών εις την φυλακήν και όσάκις εξέρχονται ταύτης δι' οιαδήποτε λόγον οδηγούμενοι εις την ανάκρισιν ή άλλωσού, καθώς και όταν επανέρχονται εκ νέου εις τὸ Κατάστημ. Δύνανται επίσης να υποστώσι σωματικὴν έρευναν και κατά την διάρκειαν τῆς κρατήσεως αυτών, όσάκις ήθελε κρίνει τούτο αναγκαιόν ο Διευθυντής, ο έπόπτης ή ο αρχιφύλαξ. Η σωματικὴ έρευνα τῶν κρατουμένων ενεργεῖται παρά προσώπων ἀνηκόντων εις τὸ αὐτὸ φύλον.

"Άρθρον 8.

Απαγορεύεται εις τους κρατουμένους να φέρωσι μεθ' αυτών χρήματα ή κοσμήματα ή αξίαις οιασδήποτε, εκτός του δικτυλλίου άραβιδῶνος. Τα χρήματα, τα όποια φέρουσι μεθ' αυτών οι κρατούμενοι κατά την εισοδον των εις την φυλακήν ως και τα κοσμήματα, κατόπιν εκτιμήσεως και αι αξίαι κηρατίζονται εις χείρας του λογιστου δια του έπόπτου ή αρχιφύλακος ή αποδίδονται εις τας οικογενείας των, μετά προηγουμένην έγγραφον αυτών συγκητάθεσιν. Τα παραδιδόμενα χρηματικά ποσά, κοσμήματα ή αξίαι καταγράφονται εις ειδικόν επί τουτῶ βιβλίον επί όνόματι του καταθέσαντος κρατουμένου. Ο λογιστής του Καταστήματος δύναται να άρνηθῆ να παραλάβῃ αντικείμενα, τῶν όποιων ή σπουδαιότης και ή αξία ήθελον φανῆ πολὺ μεγάλα δια να αναλάβῃ την εϋθύνην τῆς φυλάξεως. Έν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ τοιαύτα αντικείμενα καταγράφονται προσωρινῶς εις τὸ επί τουτῶ ειδικόν βιβλίον, άλλ' ο κρατούμενος προσκαλεῖται όπως απαλλάξῃ τῆς εϋθύνης τὸν λογιστήν δια παραδσεως τούτων εις την οικογένειαν αυτου ή εις τὸν έπίτροπον ή κηδεμόνα αυτου ή δια κατάθεσεως τούτων εις χείρας συμβολαιογράφου ή παντός άλλου προσώπου, συναινούσης όμως και τῆς διευθυνούσης άρχῆς ή δια πωλήσεως τούτων. Τα έξοδα τῆς αποστολῆς, φυλάξεως ή πωλήσεως βαρύνουσι τὸν κρατούμενον.

"Άρθρον 9.

Τὰ παρά τῶν κρατουμένων κατατεθέντα χρηματικά ποσά κατά την στιγμήν τῆς εισοδου εις την φυλακήν ή δια στέλλονται προς αυτους κατά την διάρκειαν τῆς προφυλακίσεως ή τῆς εκτίσεως τῆς ποινῆς των, δύναται να χρησιμοποιηθῶσι δι' αγοράν συμπληρωματικῆς τροφῆς ή άλλων ειδῶν επιτρεπομένων παρά του κανονισμου. Η άδεια πὸς αγοράν τῶν ως άνω ειδῶν δύναται να άρθῆ εν περιπτώσει ανάγκης παρά του Διευθυντου ή του έπόπτου ή αρχιφύλακος, μετά προηγουμένην έμως σύμφωναν γνώμην του Διευθυντου.

"Άρθρον 10.

Κατά την στιγμήν τῆς αποφυλακίσεως τὰ χρήματα, ένάματα, κοσμήματα και αξίαι αποδίδονται εις τους κρατουμένους, αἰτινες δίδουσι σχετικὴν απόδειξιν περι τούτου. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν κρατούμενος δὲν γνωρίζει ή δὲν δύναται να υπογράψῃ ή άρνεῖται να πράξῃ τούτο, καιτοι έλαβε τὰ εν τῷ ειδικῷ βιβλίῳ καταγεγραμμένα αντικείμενα, ή βεβαιώσις τῆς αποδόσεως γίνεται δια τῆς υπογραφῆς εν τῷ ειδικῷ βιβλίῳ παρά δύο φυλάκων ή εν έλλείψει παρ' άλλων δύο προσώπων ἀνηκόντων εις δημοσίαν υπηρεσίαν.

Έάν ή έξοδος εκ τῶν φυλακῶν γίνεται συνπεῖρα μεταγωγῆς, τὰ αντικείμενα τὰ ἀνήκοντα εις τους κρατουμένους παραδίδονται, έναντι αποδείξεως, εις χείρας του ενεργούντος την μεταγωγὴν όργανου, εάν τούτο άνήκῃ εις τὸ σώμα τῶν φυλάκων τῶν οργανωμένων φυλακῶν, άλλως αποστέλλονται ταχυδρομικῶς και επί συστάσει, δαπάναις του κυρίου αυτών, εις την φυλακήν, εις ἣν οὗτος μεταγεται. Τα κοσμήματα και τὰ αντικείμενα, τῶν όποιων ο επί κεφαλῆς τῆς συνοδείας τῆς μεταγωγῆς δὲν θά ήδύνατο να αναλάβῃ την εϋθύνην, αποστέλλονται ταχυδρομικῶς ή δι' άλλου μέσου εις την φυλακήν, εις ἣν μεταγεται ο κρατούμενος, δαπάναις τούτου ή εκποιούνται, τῇ

έγγράφῳ συκινέσει του, προς όφελός του ή παραδίδονται εις τρίτον πρόσωπον, έγγράφως παρ' αυτου όριζόμενον.

"Άρθρον 11.

Μετὰ πόρουν τριῶν μηνῶν από του θανάτου κρατουμένου, εάν τὰ κατατεθέντα αντικείμενα δὲν ζητηθῶσι παρὰ τῶν έχόντων νόμιμον δικαίωμα, παραδίδονται εις τὸ δημόσιον ταμειον προς φύλαξιν και προς εφαρμογὴν τῶν σχετικῶν περι σχολαζουσῶν κληρονομικῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας.

"Άρθρον 12.

Έν περιπτώσει ἀπολείας τῶν κατατεθέντων αντικειμένων αποδίδεται εις τὸν κρατούμενον ή εις τους έχοντας δικαίωμα ή κατ' ἐπίμνησιν αξία του ἀπολεσθέντος αντικειμένου. Η πληρωμὴ βαρύνει, εξαιρέσει ανώτερας βίας, τὸν υπεύθυνον υπάλληλον.

"Άρθρον 13.

Πάντα τὰ κομιζόμενα ή αποστελλόμενα έξωθεν προς κρατουμένους αντικείμενα υποκείνται εις εξέτασιν. Η κατοικήσεισ άπηγορευμένων αντικειμένων, τὰ όποια ήθελον εϋρεθῆ επί τῶν κρατουμένων ή ήθελον αποσταλῆ έξωθεν ή ήθελον εισκομισθῆ από τους επισκέπτας, γνωστοποιεῖται άμέτως εις την διευθύνουσαν άρχήν, προκειμένου δὲ περι ύποδύων και εις τὴν αναγκαιτικὴν Αρχήν.

"Άρθρον 14.

Κραυγαι, άσματα και πάσα πράξις τοιαύτης φύσεως, ώστε να διαταράσσεται ή ήσυχία τῆς φυλακῆς, απαγορεύονται αλύτως. Απαγορεύονται επίσης τὰ παιγνίδια πάσης φύσεως, καθώς και πάσα συναλλαγὴ ή ανταλλαγὴ οιασδήποτε μεταξὺ τῶν κρατουμένων ή δωρεαί του ενός προς τὸν άλλον.

"Άρθρον 15.

Άνευ ειδικῆς άδειας τῆς διευθυνούσης άρχῆς οι κρατούμενοι δὲν δύναται να έχωσιν εις την διάθεσιν αυτών οὐδὲν επικίνδυνον έργαλείον, ιδίᾳ δὲ ξυράξια.

"Άρθρον 16.

Απαγορεύεται εις τους κρατουμένους να άνέρχονται επί τῶν παραθύρων εις οιαδήποτε στιγμήν ή να σβύνωσι τὸ ήλεκτρικόν ή τὸ αερίοφωσ ή την λάμπαν εις άλλην ώραν παρά την καθωρισμένην και να εμπήγωσι καρφία ή να επικολλῶσιν επί τῶν τοίχων εἰκόνας οιασδήποτε ειδους, πλην τῶν θερησκευτικῶν.

"Άρθρον 17.

Κατὰ την ώρην τῆς έγέρσεως και τῆς κατακλίσεως καθώς επίσης και δις τῆς ημέρας κατὰ διαφορους ώρας οι φυλακας έλέγγουσι την παρουσίαν τῶν κρατουμένων κατὰ διαμέρισμα ή θάλαμον.

"Άρθρον 18.

Απαγορεύεται εις τους κρατουμένους α') να αγοράζωσιν οιαδήποτε ειδος από τὰ έργασάσια του καταστήματος, είτε δι' ιδίαν χρῆσιν, είτε δια την οικογένειαν αυτών, β') να επιφέρωσι βλάβας ή να λερώνωσι τους τοίχους ή να γράφωσιν επί αυτών, γ') να επιφέρωσι καταστροφὰς ή βλάβας εις τὸν ιματισμὸν αυτών εν γενει, τὸ κινητὸν και ακίνητον υλικὸν τῆς φυλακῆς ή του επιχειρηματίου.

Έν περιπτώσει οιασδήποτε ζημίας γενομένης παρά κρατουμένου εκ δόλου ή αμελείας, οὗτος υποχρεούται εις αποζημιώσιν κατὰ τὰ ειδικῶς καθωρισμένα. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν έγενετο ζημία παρά κρατουμένου και εντός θαλάμου ή διαμερίσματος, εις ο διαμένονσι πλείονες κρατούμενοι, ο δὲ επανεγκλόν την ζημίαν παραμένη άγνωστος, τότε αὕτη βαρύνει συμμέτρως πάντας τους κρατουμένους τους διαμένοντας εις τὸν θάλαμον ή διαμέρισμα.

"Άρθρον 19.

Οι κρατούμενοι έχουσι δικαίωμα να αναφέρονται προς την διευθύνουσαν τὸ Κατάστημα άρχήν, ζητούντας τούτο ίεραρχικῶς και κατὰ τὰς όριζόμενας παρά τούτης ημέρας και ώρας άνκ-

φοράς. Αι αναφοραί αὗται γίνονται ἰδιαιτέρως καὶ οὐχὶ παροῦσιν τῶν λοιπῶν κρατούμενων.

Οἱ κρατούμενοι ἐπίσης δύνανται νὰ ἀναφέρωνται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ πρὸς τὰς Δικαστικὰς ἢ Εἰσαγγελικὰς ἀρχάς, κατὰ τὸν ὁρισμένον ἱεραρχικὸν ῥόπον καὶ συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς ἐγκυκλίους.

Ἄρθρον 20.

Πάντες οἱ κρατούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσι τῆν θείαν λειτουργίαν καὶ μετὰ τοῦ ἀνηκόντος σεβάσμιου. Αἱ ὁμαδικαὶ ψαλμωδία ἀπαγορεύονται καὶ μόνον οἱ ὀριζόμενοι παρὰ τοῦ ἱερέως κρατούμενοι, ἐγκρίσει τῆς διευθυνούσης ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ ψάλλωσι ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει, οὗτοι λαμβάνουσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἰδιαιτέραν θέσιν.

Ἐπισημώσεις.

Ἄρθρον 21.

Οὐδεὶς δικαιούται νὰ ἐπισκεφθῇ κρατούμενον ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς διευθυνούσης ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως. Ἡ συνομιλία τοῦ ἐπισκέπτου καὶ τοῦ κρατούμενου γίνεται εἰς τὸ ἐπισκεπτήριον τῆς φυλακῆς καὶ πάντοτε παρουσία φύλακος παρακολουθούτος τὴν συνομιλίαν, ἧς δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας. Ἡ συνομιλία δέον νὰ περιτρεφέσῃ εἰς τὰ οἰκογενειακά τοῦ κρατούμενου, ὁ φύλαξ δὲ ὁ παρακολουθῶν τὴν συνομιλίαν δύναται νὰ διακόψῃ αὐτήν, ἂν νομίση ἔτι αὕτη ἐκτρέπεται τῶν ἐπιτροπευμένων ὀρίων, εἴνε ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς φυλακῆς ἢ ἀφορᾷ τὴν παρακώλυσιν τοῦ ἔργου τῶν ἀναγκαιῶν, εἰσαγγελικῶν ἢ δικαστικῶν ἀρχῶν, ὅφειλε ἴσως νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο ἀμέσως εἰς τὴν διευθύνουσαν ἀρχήν.

Οἱ κατάδικοι εἰς θάνατον, ἰσθμία καὶ πρόδικαυρα δεσμὰ διακονοῦνται νὰ δέχωνται 2 ἐπισκέψεις κατὰ μῆνα, οἱ ἐκτίοντες ποινὴν εἰρκτῆς 3 ἐπισκέψεις κατὰ μῆνα καὶ οἱ ἐκτίοντες ποινὴν φυλακίσεως ἢ κρητίσεως μίαν ἐπίσκεψιν καθ' ἑβδομάδα. Οἱ ὑπὸ προφυλάξιον διατελοῦντες δικαιούνται νὰ δέχωνται μίαν ἐπίσκεψιν ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν, ἐκ ὅς ἂν ἡ ἀρμοδία εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ἦθελεν ἀπαγορεύσῃ καὶ τὴν αὐτήν.

Οἱ δικηγόροι ἐν τῇ ἐνασχίσει τῶν καθιγμένων αὐτῶν ὡς ὑπερασπιστῶν, δύνανται, τῇ ἐγγράφῳ πάντοτε ἀδείᾳ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, νὰ ἐπισκέπτονται καὶ πλέον τῆς μίας φορᾶς καθ' ἡμέραν τοὺς ὑπόδικους, εἰς ἰδιαιτέρον διαμείσιμα τῆς φυλακῆς. Αἱ ἐπισκέψεις γίνονται δις τῆς ἑβδομάδος καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀριζόμενας, εἰς μὲν τὰς ὀργανωμένας φυλακὰς παρὰ τῆς Ἐφορείας. Κατὰ τὸν αὐτὸν ῥόπον ὀρίζονται καὶ αἱ ὥραι καθ' ἃς δύνανται οἱ δικηγόροι νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς ὑπόδικους πελάτας τῶν.

Εἰδικῶν δελτίων ἐκτιθέμενον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν θύραν τῆς φυλακῆς, δεικνύει τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας τῶν ὡς ἄνω ἐπισημώσεων.

Πρῶν κατὰδικοι δὲν δύνανται νὰ ἐπισκεφθῶσι κρατούμενον πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποφυλάκισεώς τῶν.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπισκεπτῶν ἀνγκυνοῦνται εἰς τὴν διευθύνουσαν ἀρχήν, ἧς δύναται, ἐὰν υφίστανται ἀπογοῶντες λόγος, νὰ ἀπαγορεύῃ ἢ ἀναβάλλῃ τὴν ἐπίσκεψιν. Εἰς εἰδικῶν δελτίων καταγράφονται τὰ ὀνοματεπώνυμν τοῦ ἐπισκέπτου καὶ τοῦ κρατούμενου, ὃν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ, ὁ βαθμὸς τῆς συγγενείας αὐτῶν καθὼς καὶ ἡ διευθύνσις τοῦ ἐπισκέπτου.

Ἀλληλογραφία.

Ἄρθρον 22.

Οἱ κατάδικοι εἰς θάνατον, ἰσθμία καὶ πρόδικαυρα δεσμὰ δύνανται νὰ γράψωσι δύο ἐπιστολάς καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἑτέρας δύο κατὰ μῆνα, οἱ ἐκτίοντες ποινὴν εἰρκτῆς δύνανται νὰ γράψωσι καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀνὰ τρεῖς ἐπιστολάς κατὰ μῆνα, οἱ δὲ ἐκτίοντες ποινὴν φυλακίσεως δύνανται νὰ λαμβάνωσι καὶ νὰ ἀποστέλλωσιν ἀνὰ μίαν ἐπιστολήν καθ' ἑβδομάδα, οἱ δὲ ὑπόδικοι δύο

δύνανται νὰ στέλλωσι καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀνὰ δύο ἐπιστολάς καθ' ἑβδομάδα.

Ἐὰν ἀποσταλῶσι πρὸς κρατούμενους ἐπιστολαὶ πλείονες τῶν ὡς ἄνω ὀριζόμενων, ἡ διευθύνουσα ἀρχὴ κατακρατῇ αὐτάς καὶ παραδίδοι εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀπευθύνονται κατὰ σειράν καὶ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα χρονικὰ ὄρια.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν δέον νὰ εἴνε σύντομον, σαφές καὶ νὰ ἀφορᾷ μόνον οἰκογενειακά ζητήματα τοῦ κρατούμενου.

Αἱ παρὰ τῶν κρατούμενων ἀποστέλλόμεναι ἐπιστολαὶ παραδίδονται ἀνεκταὶ εἰς τὴν διευθύνουσαν ἀρχήν πρὸς ἀσκήσιν τοῦ προσήκουτος ἐλέγχου, ταχυδρομοῦνται δὲ παρ' αὐτῆς, ἀφοῦ σφραγιθῶσι διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας. Αἱ παρὰ τῶν κρατούμενων λαμβανόμεναι ἐπιστολαὶ ἀποσφραγίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰδικῶς ὀριζόμενου ὑπαλλήλου τῶν φυλακῶν, ὅστις, ἀφοῦ ἀσκήσῃ τὸν προσήκουτον ἐλεγχον, ἐπιστρέφει αὐτάς εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀπευθύνονται. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν κρατούμενος δὲν ἦθελε δεχθῇ τὸν ὡς ἄνω ἐλεγχον, ἡ ἐπιστολὴ καταστρέφεται ἐνώπιον τοῦ κρατούμενου, συντάσσοντος σχετικῶν πρωτοκόλλου. Ἄν ἡ διευθύνουσα ἀρχὴ νομίση, ὅτι τὸ περιεχόμενον ἐπιστολῆς εἴτε στέλλομένης, εἴτε λαμβανόμενης παρὰ κρατούμενου εἶναι ἐπιλήψιμον ἢ ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν τῆς φυλακῆς, δικαιούται νὰ κατακρατῇ αὐτήν καὶ διαβάσῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν πρὸς ποινικὴν δίωξιν.

Ἔργασία.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἔργασία τυγχάνει ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντας τοὺς κατάδικους εἰς ὀργανωμένους φυλακὰς καὶ ἂν ἐκτίωσι τὴν ποινὴν αὐτῶν. Ἡ ὀργανώσις αὐτῆς ἀποστέλει οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ὑγειανὴν καὶ ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ καταδίκου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ τεχνικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀπέδοσιν. προτιμᾶται δὲ ἡ εἰς τὸ ὑπαθρον ἔργασία.

Ἄρθρον 24.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καλλιτέρας ὀργανώσεως τῆς ἔργασίας καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς μόρφώσεως τῶν κρατούμενων, δέον νὰ κρατῶνται εἰς τὴν ἰδίαν φυλακὴν κρατούμενοι, οἵτινες πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν εἰς τὴν φυλακὴν κατεγίνοντο εἰς ὅμοια ἢ συγγενεῖς φύσεως ἐπαγγέλματα.

Ἄρθρον 25.

Τὸ προῖον τῶν ἔργασιῶν καταδικῶν ἀντίκει εἰς τὸ Κράτος, ὅπου διανέμι τούτο ὡς ἐξῆς: α') τὸ 1)3 τρίτου περιεργεῖται εἰς τὸ Κράτος, δίδεται δὲ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 καὶ 19 τοῦ νόμου 2231, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 παραγρ. γ' τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 16 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου φυλακῶν κλπ.», β') τὸ ἕτερον 1)3 περιεργεῖται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς φυλακῆς, κατατιθέμενον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταβολῆς τῆς διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικασθείσης χρηματικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἀδικηθέντος, γ') τὸ ἑναπομένον 1)3 δίδεται εἰς τὸν κρατούμενον λόγῳ δωρημάτων.

Ἐὰν ὁ ἀδικηθεὶς ἀπεζημιώθῃ ἢ παρητήθῃ τῆς ἀποζημιώσεως ἢ δὲν ἐπιδικασθῇ αὐτῇ, τὸ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν διατιθέμενον 1)3 κατανέμεται κατὰ τὸ ἡμῶς μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ κρατούμενου.

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἐκ τῆς ἔργασίας τῶν κρατούμενων περιεργόμενον εἰς αὐτοὺς ποσὸν διακρίεται εἰς διαθέσιμον καὶ ἀδιάθετον. Τὸ ἀδιάθετον κατατίθεται ἐντόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ καταδίκου, ὅπως παραληφθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του, πρῶτον δὲ μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ κατ' ὀνομα ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Φυλακῶν.

Τὸ διαθέσιμον χρησιμοποιεῖται κατὰ τὸ ἡμῶς μὲν διὰ προ-

σώπικας τού κρατούμενου ανάγκας, τὸ δὲ ἕτερον ἡμῶν διατίθεται πᾶρά τῆς Διευθύνσεως ἀρχῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἐὰν καὶ ἐπὶ ὅσον αὐτὴ ἔχει ἀνάγκην.

Ἄρθρον 27.

Τὸ πρῶτον τῆς ἐργασίας τῶν ὑποδικῶν καὶ πολιτικῶν καταδικῶν ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος, ὅπερ παρέχει εἰς αὐτοὺς τίτλω δωρήματος τὸ ἡμῶν.

Εἰς τὸς ὑποδικούς, οἵτινες ἤθελιν ἀθωωθῆναι, ἀποδίδεται καὶ τὸ ἕτερον ἡμῶν, τὸ εἰς τὸ Κράτος περιελθόν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 28.

Προκειμένου περὶ ἐργασίας κρατούμενων ἥτις γίνεται δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμόν, ἰσχύουσι τὰ ἑξῆς: Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστῳ μὴνός ἢ διευθύνουσα ἀρχή, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν τιμολογίων τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν πᾶρά τοῦ Ἰπρωργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας παρεχόμενων στοιχείων, ὁρίζει ἐν πρῶτον ἡμερομισθίου, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ἐλευθέρου ἐργάτου τοῦ ἀσχολουμένου εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην συγγενῆ ἐργασίαν. Ἡ διευθύνουσα ἀρχή εἰσπράττει τὸ πρῶτον τοῦτο κατὰ μῆνα ἀπὸ τῶν δι' ἴδιον λογαριασμόν ἐργασθέντων κρατούμενων, ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ χρόνου τῆς γενομένης ἐργασίας, δὲν ἐπιτρέπει δὲ τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ πρῶτοντος τῆς τῆς αὐτῆς ἐργασίας, ἀνευ τῆς καταβολῆς τοῦ ὡς ἀνω ποσοῦ. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος καὶ διανέμεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 25, 26 καὶ 27 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 29.

Πάντα τὰ ἐργαλεῖα, ἅτινα χρησιμοποιοῦσιν οἱ κρατούμενοι διὰ τὴν ἐργασίαν, ἐγγράφονται εἰς ἰδιαιτέραν βιβλίον καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἀρμόδιον φύλακα ἐκάστην ἑσπέραν μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον 30.

Εἰς ἀγραμμάτους καταδικούς ἄγοντας ἡλικίαν κάτω τῶν 40 ἐτῶν, ὁ ἱερεὺς τῆς φυλακῆς ἢ τις τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ τόπου τῆς ἑδρας τῆς φυλακῆς, διδάσκει τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν.

Πειθαρχικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 31.

Διὰ πᾶσαν ἀπειθειαν πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τῆς φυλακῆς ἢ τὸ ποσοτικὸν τῆς φυλάξεως ἢ δι' ἕτερον πρᾶξιν, ἐξ ἧς ἐπέρχεται διασάλευσις τῆς ἡσυχίας ἢ τῆς ἀσφαλείας τῆς φυλακῆς ἢ δι' ἄρνησιν ἐργασίας ἢ παρακόλυσιν τῆς ἐργασίας τῶν ἐργαζομένων κρατούμενων, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος αὐτῆς, δύναται νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς πάντα κρατούμενον, εἴτε ὡς ὑπόδικον, εἴτε ὡς καταδικῶν αἱ ἑξῆς πειθαρχικαὶ ποιναί:

- 1) Ἐπίπληξις
- 2) Ἀπαγόρευσις τοῦ περιπάτου ἐκτὸς τοῦ θαλάμου, εἰς δὲν κρατεῖται ἀπὸ 1—10 ἡμερῶν.
- 3) Μείωσις τοῦ ποσοστοῦ τοῦ διαθεσίμου, ὅπερ χρησιμοποιεῖται διὰ τὰς προσωπικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ περιοκοπομένου ποσοστοῦ περιεργουμένου εἰς τὸ ταμίειον τῆς φυλακῆς.
- 4) Ἀπαγόρευσις τῶν ἐπισκέψεων, ἥτις δύναται νὰ διακοπῆ μέχρι 2 μηνῶν.
- 5) Ἀπαγόρευσις τῆς ἀποστολῆς καὶ λήψεως ἐπιστολῶν, ἥτις δύναται νὰ διαρκῆσῃ μέχρι δύο μηνῶν.
- 6) Ἀπαγόρευσις τῆς βελτιώσεως τῆς τροφῆς αὐτοῦ δι' ἀγορᾶς ἑξωθεν ἐτέρων τροφίμων, ἥτις δύναται νὰ διαρκῆσῃ ἀπὸ 3 ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν.
- 7) Στέρησις ἀπλότος τοῦ λόγου τῆς ἐργασίας χορηγομένου ποσοῦ.
- 8) Περιορισμὸς τῆς τροφῆς εἰς ἄρτον καὶ ὕδωρ, ἥτις δύναται νὰ διαρκῆσῃ ἀπὸ 1—20 ἡμερῶν, αὐξανομένης τῆς με-

ρίδος τοῦ ἄρτου κατὰ 50 δράχμα ἡμερησίως· ἀν ὅμως ἡ ποινὴ αὕτη ὑπερβαίνει τὰς 3 ἡμέρας, δέον ἀπὸ 3 συνεχεῖς ἡμέρας νὰ γίνεταί διακοπὴ μιᾶς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ δίδεται ἡ συνήθης ὑπὸ τῆς φυλακῆς παρεχόμενη τροφή, ἀνευ βελτιώσεως δι' ἀγορᾶς τροφίμων ἐκτὸς τῆς φυλακῆς.

9) Ἀπαγόρευσις τοῦ καπνισμοῦ ἀπὸ 2—20 ἡμερῶν.

19) Ἐγκάθειρις ἐντὸς πειθαρχείου, ἐπιτραπομένης ἢ μὴ τῆς ἐργασίας, ἥτις δύναται νὰ διαρκῆσῃ ἀπὸ 1—20 ἡμερῶν, ἀν ὅμως ἡ διάρκειά τῆς ποινῆς ταύτης ὑπερβαίνει τὰς 2 ἡμέρας, δέον νὰ γίνεταί διακοπὴ μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τετραήμερον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς ταύτης ἀπαγορεύεται ἡ βελτιώσις τῆς τροφῆς διὰ τροφίμων ἑξωθεν εἰσαγομένων καθὼς καὶ αἱ ἐπισκέψεις καὶ ἡ ἀλληλογραφία καὶ τὸ κάπνισμα.

Ἐὰν τις ἐπιβάλλεται πειθαρχικὴ ποινὴ τῶν παραγρ. 8 καὶ 10, δέον ὁ ἱατρὸς τῆς φυλακῆς νὰ ἐπισκέπτηται καθημερινῶς τὸν τιμωρημένον κρατούμενον, ὅστις ἐν περιπτώσει κινδύνου τῆς υγείας τοῦτου, συμβουλεύει τὴν διακοπὴν τῆς ποινῆς, ἣν ὀφείλει νὰ ἐγκρίνη ὁ ἐπιβάλλων ταύτην, μέχρις ὅτου παρέλθωσιν οἱ λόγοι οἱ ἀπαγορεύσαντες τὴν διακοπὴν, ὅπότε αὕτη συνεχίζεται.

Κρατούμενος, ἀποδράς ἢ ἀποπειραθὴς ἀπόδρασκιν στερεῖται ἐλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τοῦ διαθεσίμου καὶ ἀδιαθέτου.

Ἄρθρον 32.

Διὰ τοὺς ἀνηλικίους κρατούμενους εἰς τὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω πειθαρχικῶν ποινῶν, δύναται νὰ ἐπιβληθῆ καὶ ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ νὰ παρίστανται εἰς ψυχαγωγικὰς συγκεντρώσεις διοργανωμένας τυχόν ἐν τῇ φυλακῇ.

Ἄρθρον 33.

Ἡ ἐξαιρετικῶς καλὴ διαγωγή τῶν κρατούμενων ἀμειβεται:

1) Δι' αὐξήσεως τοῦ ποσοστοῦ τοῦ διαθεσίμου, ὅπερ χρησιμοποιεῖται διὰ τὰς προσωπικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας μέχρι τοῦ διπλασίου.

2) Δι' ἀποσφαλῆσεως τοῦ κρατούμενου εἰς ἐλαφρὰς ἐργασίας τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς φυλακῆς.

3) Διὰ τῆς νοσηρήσεως τῆς ἀδείας, ὅπως νοσησιμοποιοῦνται μέρος τοῦ ἀδιαθέτου ποσοῦ τοῦ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν κατατεθειμένου ποσὸς τὸν σκοπὸν ἀποστολῆς εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ κρατούμενου ἢ βελτιώσεως τῆς διαίτης αὐτοῦ.

Ἄρθρον 34.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰς τὰς ὀργανωμένας φυλακὰς ἐπιβάλλονται παρὰ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου παρὰ τοῦ διευθύνοντος, ὡς προέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ λογιστοῦ τῆς φυλακῆς. Ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι τούτων τὸν μὲν γραμματέα ἀναπληροῦ ὁ ἱατρὸς, τὸν δὲ λογιστὴν ὁ ἱερεὺς τῆς φυλακῆς.

Εἰς τὰς φυλακὰς τὰς διατελούσας ὑπὸ ἐπιστάτην, προκειμένης πειθαρχικῆς διαλέξεως, ὁ ἐπιστάτης ἐν ἐκάστη εἰδικῇ περιπτώσει ἀναφέρει λεπτομερῶς εἰς τὸν παρὰ Πλημμελειοδικαίαις Εἰσαγγελεῖα τῆς περιφερείας, ἐν ἣ καίτῃ ἡ φυλακὴ, τὸ διαπραχθὲν παράπτωμα καὶ τὴν κατὰ τὴν γνώμην τὸν ἀναλαβόντων πειθαρχικὴν ποινὴν, ὁ δὲ Εἰσαγγελεὺς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ ἐκτιθέμενα, ὁρίζει τὴν ποινὴν, περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὁποίας μεριμνᾷ ὁ ἐπιστάτης.

Ὁ ὑπὸ πειθαρχικὴν δίωξιν διατελὼν ἀκούεται πάντοτε, ἐν ἀνάγκῃ δὲ γίνεταί λεπτομερῆς ἀνάκρισις πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς ἀληθείας.

Ἄρθρον 35.

Εἰς ἐκάστην φυλακὴν τηρεῖται παρὰ τοῦ διευθύνοντος ταύτην βιβλίον, εἰς ὃ ἀναγράφονται αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῶν κρατούμενων, ἀναφερομένης τῆς κολαζομένης πράξεως, τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν διαπράχθη αὕτη καὶ τῆς ἐπιβληθείσης πειθαρχικῆς ποινῆς.

Άρθρον 36.

Πάντες οι φυλακικοί καταδίκαι κρατούνται εις ειδικήν φυλακήν οριζομένην διά πράξεως του Υπουργού της Δικαιοσύνης, κατόπιν προτάσεως του Υπηρεσιακού Συμβουλίου των Φυλακών. Επίσης εις ειδικήν φυλακήν ή χωριστόν διαμέρισμα μίας των υπάρχουσών φυλακών, οριζόμενον κατά την ως άνω παράγραφον, κρατούνται οι παράφρονες καταδίκαι.

Άρθρον 37.

Καταδίκαι καταδικασθέντες διά πολιτικά ή κοινωνικά αδικήματα κρατούνται εις ειδικήν φυλακήν ή ειδικόν χωριστόν διαμέρισμα μίας των φυλακών, οριζόμενον διά πράξεως του Υπουργού, κατόπιν προτάσεως του Υπηρεσ. Συμβουλίου των φυλακών, διέπονται δε υπό ειδικού κανονισμού βραδύτερον εκδοθησομένου.

Άρθρον 38.

Αι εις το ύψιστον έργασια των καταδικών διέπονται υπό ειδικού κανονισμού βραδύτερον εκδοθησομένου. Αι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται καθ' ολοκληρίαν εις τας οργανωμένας φυλακάς του Κράτους. Η επέκτασις του παρόντος εν όλω ή εν μέρει και εις τας μη οργανωμένας φυλακάς γίνεται διά πράξεως του Υπουργού της Δικαιοσύνης μετά πρότασιν του Υπηρεσ. Συμβουλίου των φυλακών και γνωμοδοτήσιν των ειδικών κατά τόπους Έφορειών.

Εις πάσαν φυλακήν, εις ήν εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός και εις κάθε διαμέρισμα ταύτης αναρτάται περίληψις των διατάξεων τούτου.

Άρθρον 39.

Αι διατάξεις περί Κεντρικών Γυναικείων Φυλακών και Φυλακών Αβέρωφ διατηρούνται εν ισχύ, εφ' όσον δεν μεταρρυθμίζονται ή καταργούνται διά του παρόντος.

Ο αυτός Υπουργός δημοσιεύσει και εκτελέσει το παρόν, εφ' ή ισχύς άρχεται από της δημοσιεύσεως εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 9 Ιουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Μ. Μίσσιος

(4)

Περί ανασυγκροτήσεως της επιτροπής προς κατάρτισιν σχεδίου Ποινικού Κώδικος και Ποινικής Δικονομίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει το από 16 Απριλίου 1923 νομοθετικόν διάταγμα περί ανασυγκροτήσεως των Έπιτροπών του νόμου 2642, προτάσει του Ημετέρου επί της Δικαιοσύνης Υπουργού, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν

Άρθρον μόνον.

Ανασυγκροτείται ή Έπιτροπή προς κατάρτισιν σχεδίου Ποινικού Κώδικος και Ποινικής Δικονομίας.

Διορίζομεν μέλη αυτής τους 1) Τιμοθέοντα Ηλιοπούλον, καθηγητήν του Πανεπιστημίου, 2) Γεώργ. Πανόπουλον, Άρεαπαίτην, και 3) Κων. Γαρδικιαν, Τμηματάρχην Έγκληματολογικής Σημάτωνσεως, διά την κατάρτισιν σχεδίου Ποινικού νόμου, 4) Άντ. Ρηγανάκον, Άντισανγγελέα Έφετών, 5) Χρ. Γιώτην Έφέτην, και 6) Κωνστ. Πολίτην, δικηγόρον, διά την κατάρτισιν σχεδίου Ποινικής Δικονομίας.

Ο αυτός Υπουργός δημοσιεύσει και εκτελέσει τó διάταγμα τούτο.

Έν Αθήναις τή 11 Ιουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Μ. Μίσσιος

(5)

Περί αντικαταστάσεως άρθρων των από 17 Ιουνίου 1921 Β. Α. περί συνθέσεως του προσωπικού των αστυνομικών υπηρεσιών κλπ.,

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τον νόμον 2815 περί Αστυνομίας Πόλεων, προτάσει του Ημετέρου επί των Έσωτερικών Υπουργού, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν

Άρθρον 1.

Τό άρθρον 144 του από 17 Ιουνίου 1921 Βι διατάγματος περί συνθέσεως του προσωπικού των Αστυνομικών Υπηρεσιών κλπ., αντικαθίσταται διά του εξής

«Ο αστυνομικός υπάλληλος, έχων ειδικήν άποστολήν και κύριον προορισμόν την πρόληψιν των άξιοποίνων πράξεων, και την εξασφάλισιν της δημοσίας ειρήνης, ήσυχίας και τάξεως, θεωρείται διατελών πάντοτε εν υπηρεσία και όταν δέν εινε εις τοιαύτην ρητώς τεταγμένος, οφείλει δέ να επέμβαίνη εν περιπτώσει καθ' ήν ήθελε διαπραχθή παράβασις των κειμένων διατάξεων και να παρέχη την έαυτού συνδρομήν εάν ταύτην ήθελον ζητήσει νομίμως δημοσίη άρχή ή ιδιώτης.»

Άρθρον 2.

Τό άρθρον 145 του ίδιου ως άνω Β. διατάγματος αντικαθίσταται διά του εξής

«Είτε ρητώς τεταγμένος εις υπηρεσίαν είτε μη, οφείλει αυτός πρώτος να συμμορφώται προς τας κειμένας διατάξεις, και εν γένει διά της από πάσης άπόψεως καλής συμπεριφοράς του να παρέχη έαυτον υπόδειγμα καλού πολίτου και καλού δημοσίου λειτουργού.»

Εις τον Ημετέρον επί των Έσωτερικών Υπουργών ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος, ούτως ή ισχύς άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 13 Ιουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ο επί των Έσωτερικών Υπουργός
Γ. Παπανδρέου

(6)

Περί αξιόσεως του προσωπικού του παρά τω Υπουργείω των Έσωτερικών Τμήματος της Αστυνομίας Πόλεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 2 του νόμου 2609 περί οργανισμού της υπηρεσίας του παρά τω Υπουργείω των Έσωτερικών Τμήματος της Αστυνομίας των πόλεων κλπ., προτάσει του Ημετέρου επί των Έσωτερικών Υπουργού, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν

Αξιόνομεν το προσωπικόν του παρά τω Υπουργείω των Έσωτερικών Τμήματος της Αστυνομίας των Πόλεων κατά ένα λογιστήν, ένα γραφέα και ένα κλητήρα.

Εις τον επί των Έσωτερικών Υπουργών ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος

Έν Αθήναις τή 13 Ιουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ο επί των Έσωτερικών Υπουργός
Γ. Παπανδρέου

(7)
Περί ανακηρύξεως ὡς βυζαντινῶν μνημείων τῶν ἐν τῇ
ὑπαίθρῳ Ἀιτωῆς Ναῶν, κτισθέντων πρὸ τοῦ 1830.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 2447, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου
ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουρ-
γοῦ, διατάσσομεν·

Κηρύσσονται ὡς προέχοντα βυζαντινὰ μνημεῖα, ὑπαγόμενα
εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2447 οἱ κάτωθι μεσαιωνικοὶ Ναοὶ
τῆς ὑπαίθρου Ἀιτωῆς·

Α') Ἀμαρουσίου.

1) Παναγία Νεραντζώτισσα, 2) Ἁγ. Ἰωάννης (Δ. τοῦ χω-
ρίου), 3) Ἁγ. Γεώργιος (Νεκροταφεῖον), 4) Ἁγ. Ἀνάργυ-
ροι (ἐντὸς τοῦ χωρίου), 5) Ταξίαρχοι (ἐντὸς τοῦ χωρίου).

Β') Κηφισίας.

Ἁγ. Γεώργιος (Κοικιναράς).

Γ') Χαλανδρίου.

1) Ἁγ. Βαρβάρα, 2) Μαρμαριώτισσα.

Δ') Γέρακα.

1) Ἐρειπωμένον ναῖδριον Ἁγ. Ἰωάννου 30' ἀπὸ τῆς στή-
λης τοῦ Νεοφύτου, 2) Χωστὸς (ὑπόγειον ναῖδριον παρὰ τὸν
Ναὸν τῶν Ἁγ. Πάντων), 3) Τρία ἠρειπωμένα ναῖδρια ἐκατέ-
ρωθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς.

Ε') Μπουγιατίου.

Ἐρείπια Φραγκοκκλησιᾶς.

Ζ') Κιοῦρκων.

1) Ἁγ. Γεώργιος, καὶ 2) Παναγία Δ. τοῦ χωρίου.

Ζ') Συκαμίνου.

Οἱ τρεῖς αὐτόθι ναοί.

Η') Ραπεντόσας Μαραθῶνος.

1) Ἁγ. Παντελεήμων, 2) Ἁγ. Λουκάς.

Θ') Λιόπεσι Παιανίας.

1) Ἁγ. Ἀθανάσιος, 2) Ἁγ. Ἰωάννης, 3) Ἁγ. Δημή-
τριος, 4) Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, 5) Ἁγ. Παρασκευή, 6) Ἁγ.
Νικόλαος, 7) Ἁγ. Γεώργιος, 8) Ἁγ. Τριάς, 9) Ἐρείπιον
Ναοῦ παρ' Ἁγ. Γεώργιον.

Ι') Σπάτα.

1) Ἁγ. Πέτρος, 2) Ἁγ. Δημήτριος, 3) Ἐρείπιον Ἁλυ-
κῆς, 4) Ἐρείπιον Σκουμποῦ.

ΙΑ') Μαρκοπούλου.

1) Ἁγ. Παρασκευή καὶ Ἁγ. Θέκλη (ἐντὸς τοῦ χωρίου),
2) Κοίμησις Θεοτόκου, 3) Προφήτου Ἡλίου, 4) Ἁγ. Τριάς,
5) Ἁγ. Γεώργιος (Λειβάδια), 6) Παναγία Βαραμπᾶ, 7) Ἁγ.
Δημήτριος Λυκοποριᾶς, 8) Ἁγ. Πέτρος Δάγλα, 9) Κοίμησις
Θεοτόκου Μερέντα, με' ἑκτασιν 200 τ. μ. πρὸς Β., 300 μ.
πρὸς Α., 500 τ. μ. πρὸς Δ., καὶ 1000 τ. μ. πρὸς Ν. ἀπὸ τοῦ
παρὰ τὸν Ναὸν Ἀρχαίου φρέατος, 10) Ἁγ. Γεώργιος, 11)
Πάντα τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου ἐρείπια Ναῶν ὄντων Βυ-
ζαντινῶν.

ΙΒ') Κορωπίου.

1) Παναγία Κουρσελά (ἐντὸς τοῦ χωρίου) 2) Ἁγ. Σπυ-
ρίδων καὶ Ἁγ. Κωνσταντῖνος (ἐντὸς τοῦ χωρίου), 3) Ἁγ.
Βασίλειος καὶ Ἐθαγγελισμὸς (ἐντὸς τοῦ χωρίου), 4) Μετα-
μόρφωσις Σωτῆρος, 5) Ἁγ. Παντελεήμων, 6) Ἁγ. Θεόδω-
ρος, 7) Ἁγ. Γεώργιος (Ν.Α. τοῦ χωρίου), 8) Προφ. Ἡ-
λίου (ἐπὶ προβούνου τοῦ Ὑμηττοῦ), 9) Ἁγ. Ἀθανάσιος, 10)
Ἁγ. Δημήτριος, 11) Ἁγ. Πέτρος, 12) Ἁγ. Ἀσώματοι, 13)
Ἁγ. Νικόλαος, 14) Προφ. Ἡλίου (Προφάρτα), 15) Ἁγ.
Ἀνάργυρος, 16) Κοίμησις Θεοτόκου (Σκουπέρι), 17) Ἁγ.
Λουκάς, 18) Ἁγ. Τριάς, 19) Ἁγ. Δημήτριος (Παραλία),

20) Εἰσόδια Θεοτόκου (Θήτη), 21) Πάντα τὰ ἐρείπια τὰ ἐν
τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου ναῶν ὄντων Βυζαντινῶν.

ΙΓ') Βάρης.

1) Εἰσόδια Θεοτόκου (ἐντὸς χωρίου), 2) Ἁγ. Πάντας, 3)
Ἁγ. Νικόλαος, 4) Τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κόμης ἐρείπια
ναῶν.

ΙΔ') Καλυβίων (Κουβαρά).

1) Ἁγ. Γεώργιος, 2) Ἀσωμάτων (Ταξιαρχῶν), 3) Ἁγ.
Πέτρος, 4) Παναγία στοὺς Πύργους, 5) Ζωοδόχος Πηγή
(Πανί).

ΙΕ') Κουβαράδων.

1) Ἁγ. Ἀθανάσιος, 2) Ἁγ. Ἰωάννης, 3) Παναγία ἢ Ὑ-
παπαντή.

ΙΣ') Κερατέας.

1) Ἁγ. Παρασκευή (ἐντὸς τοῦ χωρίου), 2) Ἁγ. Χαρά-
λαμπος (ἐντὸς τοῦ χωρίου), 3) Ἁγ. Ἰωάννης, 4) Ἁγ. Κυ-
ριακὴ, 5) Ἐρείπια ναῶν περὶ τὴν Κακὴν Θάλασσαν.

ΙΖ') Ἐλευσίνος.

1) Θεμέλια Βυζ. Ναοῦ, ἐφ' ὃν τὸ ναῖδριον τοῦ Ἁγ. Ζαχα-
ρίου, 2) Ναῖδριον Παναγίας (ἐπὶ τῶν ἐρείπιων).

ΙΗ') Μάξι.

1) Ἁγ. Γεώργιος, 2) Ἁγ. Κωνσταντῖνος.

ΙΘ') Ὠρωπό.

1) Παναγία, 2) Ἁγ. Νικόλαος, 3) Ἁγ. Γεώργιος, 4)
Ἁγ. Βλάσιος.

Κ') Ἀσπροπύργου.

1) Ἀποκεφάλισις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, 2) Ἁγ. Ἰο-
άννης Πρόδρομος (παλαιὸν Νεκροταφεῖον), 3) Ἁγ. Παρα-
σκευή παρὰ τὸν Σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, παραπλευρῶς τοῦ νέου
Ναοῦ, καὶ 4) Ἐξοκλήσιον Ὁσίου Λουκά (Β. Δ. τοῦ χωρίου).
Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ.
Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκ-
τέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Κ. Γόντικας

(8)

Περί προσθήκης καὶ ἄλλης τάξεως εἰς σχολεῖα τῆς
Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 567, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου
ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
Ὑπουργοῦ, ἐκτελούντος τὴν ὑπ' ἀριθ. 864 πράξιν τοῦ Ἐκπα-
δευτικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Προστίθενται αἱ ἐξῆς τάξεις εἰς τὰ κάτωθι σχολεῖα τῆς Μέ-
σης Ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1923—24.

1) Τρίτη τάξις εἰς τὸ ἡμιγυμνάσιον Κολυμβαρίου-Κρήτης.
2) Τρίτη τάξις εἰς τὸ ἡμιγυμνάσιον Καστελλίου Πεδιάδος-
Κρήτης.

3) Δευτέρα τάξις εἰς τὸ ἐν Παπάδῳ ἡμιγυμνάσιον, καὶ

4) Δευτέρα τάξις εἰς τὸ γυμνάσιον Ἰσταίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν
καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς
Κ. Γόντικας

(9)

Περί ιδρύσεως, καταργήσεως και υποδιαισεως δημοτικών σχολείων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψει τον νόμον 1242 περί διοικήσεως κλπ. και 1242B' (περί δημοτικής εκπαιδεύσεως), προτάσει του Ημετέρου επί των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας Έκπαίδευσως Υπουργού, λαβόντος πρό όφθαλμών τας πράξεις των Έποπτικών Συμβουλίων 119 Πατρών, 99 Έλασσόνας, 113 Ηρακλείου, 127 Χανίων και την υπ' άρ.θ. 273 πράξιν του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου, άποφασίζομεν και διατάσσομεν

Ίδρύσασθαι τὰ ἐξῆς σχολεία ἐν τῇ περιφερείᾳ Πατρῶν

1) Ἐν μονοτάξιον ἀρρένων εἰς Πάτρας καὶ κατὰ τὴν συνολικὴν Ἀγίου Γερασίμου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἰὼν δημοτικὸν σχολεῖον ἀρρένων Πατρῶν» καὶ ἐν μονοτάξιον θηλέων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἰὼν δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων Πατρῶν».

2) Ἐν μονοτάξιον σχολεῖον θηλέων εἰς τὸ χωρίον Ζαρουχλείου.

3) Ἀνὰ ἐν μονοτάξιον μικτὸν εἰς τὰ χωρία Βερναδέικα, Μάγισρα καὶ Ρωμανίου.

Β') Ίδρύεται μονοτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον μικτὸν ἐν τῷ προσφυγικῷ συνοικισμῷ Ὀλυμπιάδος Ἐλασσόνας διότι ὑπάρχει ἐν αὐτῷ ὁ ἀπασφύμενος ἀριθμὸς παιδίων ἐχόντων τὴν νομίμον πρὸς φοίτησιν ἡλικίαν.

Γ') Ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἡρακλείου καταργοῦνται τὰ κάτωθι μονοτάξια μουσουλμανικὰ δημοτικὰ σχολεία

1) Ρουσοχωρίων.

2) Αὐλῆς.

3) Ἀγίου Βλάση, διότι λόγω τῆς ἀθρόας ἐγκαταλείψεως τῶν χωρίων τούτων ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων κατοίκων ἀργοῦσι τὰ σχολεῖα ταῦτα ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου π. ἔ.

Δ') Ἐν τῇ περιφερείᾳ Χανίων

1) Ὑποδιέζεται τὸ τετρατάξιον μικτὸν δημοτικὸν σχολεῖον Γερανίου εἰς τριτάξιον, διότι ὁ μέσος ἔτος τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἐξετασθέντων μαθητῶν αὐτοῦ κατήλθεν εἰς 157, κατὰ δὲ τὸ λήγον σχολικὸν ἔτος ἐνεγράφησαν 163.

2) Ίδρύεται μονοτάξιον μικτὸν δημοτικὸν σχολεῖον ἐν Λίμνη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν μονοτάξιον μικτὸν δημοτικὸν σχολεῖον Περαλίμνης συντρεχόντων πάντων τῶν νομίμων ἔρων πρὸς ἔδρυσιν τοῦ σχολείου τούτου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Έκπαίδευσως Υπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν κλπ. Υπουργός Κ. Γόντινας

(10)

Περί θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Ν. διατάγματος περὶ τρέπου ἀποξηράσεως σταφίδος ἐν Κρήτῃ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1923 Ν διατάγματος περὶ τρέπου ἀποξηράσεως σταφίδος ἐν Κρήτῃ, προτάσει τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Υπουργοῦ, τίθεμεν ἐν ἰσχύϊ τὸ ὡς ἄνω Ν. διάταγμα ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ὁδὸς Καποδιστριαίου 32.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Υπουργός Γ. Σιδερῆς

(11)

Περί θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Ν. διατάγματος περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων εἰς τὰς περιφερείας τῶν νομῶν Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Ἄρτης καὶ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψει τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1923 νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Υπουργοῦ, τίθεμεν ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅλας τὰς διατάξεις τὸ ὡς ἄνω νομοθετικὸν διάταγμα εἰς τὰς περιφερείας τῶν νομῶν Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Ἄρτης καὶ ἐν τῇ Νήσῳ Κρήτῃ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Υπουργός Γ. Σιδερῆς

(12)

Περί διορισμοῦ μελῶν τῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Στρατιωτικῶν Λεσχῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντας υπ' όψει τὸν νόμον 324 περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Στρατιωτικῶν Λεσχῶν, ἀποφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Ὡς μέλη τῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Στρατιωτικῶν Λεσχῶν δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ ἀπόστρατοι ἀξιοματικοὶ ὡς καὶ ποιοῦτοι ἐν διαθεσιμότητι πάσης κατηγορίας διατελοῦντες.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Υπουργός Σ. Γονατᾶς

(13)

Διόρθωσις ἡμαρτημένων.

Εἰς τὸ ἀπὸ 24 Μαΐου 1923 Β. διάταγμα δημοσιευθὲν ἐν τῷ υπ' άρ.θ. 150 (Τεύχει Α') τῆς 6 Ἰουνίου ε. ἔ. φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1920 Β. διατάγματος περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ νόμου 2133 περὶ συστάσεως κλάδου τηλεφωνητῶν ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ καὶ εἰς τὸ 6 ἄρθρον μετὰ α' Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν προστίθεται ἡ φράσις «Συνεργεῖον Πειραιῶς, κελυστήσ 1, ἡμερομίσθος ἐργάτης 1» παραλειφθεῖσα ἐξ ἀνεγραπικῆς παραδρομῆς.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν)